

EL REI BORNÍ

Un guió de Marc Crehuet

SPT

Un POLÍTIC parla amb una PERIODISTA.

POLÍTIC

...cuando este gobierno ganó las elecciones se encontró con una situación que no criticaré, para que usted después no me diga que ya empezamos criticando, pero que sí que la expondré, porque las cosas tienen que saberse.

PERIODISTA

Mmmh.

POLÍTIC

Nos encontramos, decía, con una situación de un déficit de aproximadamente unos 8.500 millones de euros. Allí donde el déficit tenía que ser de un 2,4 sobre el Producto Interior Bruto...

Continua a-

SPT

El DAVID, un home de 38 anys, amb bigoti, perilla i el cap rapat, menja crema davant la LÍDIA. Estan asseguts cada un en una punta d'una taula rectangular. Ell va en pijama i porta una bata negra. Ella també va en pijama i la bata és blanca. Sentim la veu esmorteïda del POLÍTIC que prové del televisor. La LÍDIA mira al DAVID, que no està menjant. La seva cullera es mou al plat de crema.

Una paret plena de fotografies de viatges: Roma, París, Nova York, una platja del Carib, Eurodisney. El DAVID mira a la LÍDIA, vol dir-li alguna cosa. Apuntant al POLÍTIC, prem el botó de baixar el volum del comandament a distància. El POLÍTIC continua parlant en veu baixa.

DAVID

A veure LÍDIA... Els primers interessats en què no hi hagi incidents som nosaltres. Però de vegades les coses es compliquen.

LÍDIA

Ja.

DAVID

Hem hagut de reprimir amb contundència perquè hi havien bastants violents.

LÍDIA

Vaja...

El DAVID agafa el comandament a distància i apunta al televisor. Prem un botó i el POLÍTIC continua movent els llavis sense emetre cap so.

DAVID

Amb el Gorka ho hem comentat...

LÍDIA

La trobes bona?

DAVID

El problema no és que demanin una cosa que sigui justa o no. El problema és com demanes les coses.

LÍDIA

Saps quin és el problema?

DAVID

No.

LÍDIA

Li falta oli de tòfona.

DAVID

Està molt bé.

LÍDIA

Bueno.

DAVID

Si un tio està assegut al terra,
com el pegues de cintura cap
avall? Jo ja intentava picar les
comes, però el tio s'ha donat la
volta i clar... I després és això el
que surt als mitjans.

LÍDIA

És injust. Posava una cullerada
sopera.

DAVID

Que està bé.

LÍDIA

¿Sí?

DAVID

No tots som *orcos*. Es pensen que
treballem en contra d'ells i en
realitat estem fent un servei
social, de seguretat.

La LÍDIA mira al POLÍTIC, que segueix movent els llavis.

LÍDIA

És clar que sí, *carinyo*.

El DAVID prem un botó del comandament i s'apaga el televisor.

DAVID

Lídia, m'estàs escoltant?

LÍDIA

Si.

DAVID

I què t'acabo de dir?

LÍDIA

Que ets un *orco* de seguretat.

DAVID

LÍDIA...

LÍDIA

Que t'agrada la seguretat. Que ets la seguretat.

DAVID

Sí.

LÍDIA

Aleshores...?

DAVID

Aleshores...Parlen de resistència pacífica. Si et resisteixes no et pacífic, collons. Si jo et dic, *surt d'aquí* i tu et quedes, estàs sent violent. És violència passiva. I és això el que provoca els danys col·laterals.

LÍDIA

Quins danys col·laterals?

DAVID

Nosaltres hem de dissoldre, Lídia.

LÍDIA

Quins danys col·laterals, DAVID?

DAVID

Van tardar tres hores a donar l'ordre. I quan van cridar *bola*...

LÍDIA

DAVID.

Silenci.

DAVID

És possible que el projectil s'hagi desviat de l'objectiu.

LÍDIA

Desviat a on?

DAVID

(*No se le entiende*) A un uuu...

LÍDIA

A un què?

DAVID

(Otra vez, no se le entiende) A un
uuu...

LÍDIA

Què?

DAVID

A un ull.

LÍDIA

A un ull.

Silenci.

LÍDIA

Un altre cop.

Silenci.

LÍDIA

És el segon ull que buides aquest
any, DAVID!

DAVID

Nt, ya...

LÍDIA

No veus que t'acabaran obrint un
expedient?

DAVID

Havia de neutralitzar...

LÍDIA

Has deixat els 50 metres
reglamentaris?

DAVID

Evidentment!

LÍDIA

I has disparat al terra, perquè
rebotés?

DAVID

Sí.

LÍDIA

DAVID.

DAVID

No.

LÍDIA

DAVID...!

DAVID

He apuntat una mica a la cara...

LÍDIA

Una mica?

DAVID

El tio m'havia insultat. Aquí davant. Gairebé em tocava. Em deia fill de puta, gos del sistema. M'escupia!

LÍDIA

Nt.

Silenci.

DAVID

Què?

Silenci.

DAVID

T'has enfadat.
Molt bé, moltes sgràcies LÍDIA.

LÍDIA

No, DAVID, no m'he enfadat, però em preocupa que no siguis professional.

DAVID

Jo sóc *molt* professional.

LÍDIA

Si són 50 metres reglamentaris, no entenc perquè no els deixes. A mi em diuen una cullerada sopera i en poso una, no dos.

DAVID

Que sí, però...

LÍDIA

Una, no dos!

LÍDIA

Un dia podem tenir un disgust,
DAVID.

DAVID
A mi no m'obriran cap expedient!

Silenci.

DAVID
LÍDIA.

Silenci.

DAVID
"Lili..."

Silenci.

DAVID
Eh...

LÍDIA
Què?

DAVID
T'ha quedat boníssima la crema amb
l'oli de trufota.

LÍDIA
Tòfona.

DAVID
Això.

Silenci.

DAVID
M'estimes?

LÍDIA
No comencis, DAVID. No barrejem les
coses.

DAVID
No, barrejo, Lídia...

LÍDIA
Sí, barrejes.

DAVID
No barrejo...

LÍDIA
Barrejes!

Silenci.

DAVID

M'agrada molt que facis aquest curs de cuina. Al principi em molestava tanta tofoneta i coseta així petita que no m'omplia gaire, però és el que dius tu, s'ha d'educar la llengua.

LÍDIA

El paladar.

DAVID

Sí. Vull dir que està molt bé que facis coses, que omplis el temps.

LÍDIA el mira, seriosa.

DAVID

Va...Lídia...

Li agafa les mans.

DAVID

Tot anirà bé.

La mira als ulls.

DAVID

(Convençut que així ho arreglarà tot) Vols que anem a follar?

Silenci. La LÍDIA li deixa anar les mans. El DAVID torna a agafar la cullera de la crema. Es disposa a menjar. La cullera removent-se a la crema. La LÍDIA el mira. El DAVID, pensatiu, decideix no menjar.

DAVID

D'això... t'anava a preguntar...
Has fet alguna cosa més a part de la crema?

La LÍDIA s'aixeca i surt, recollint els plats. El DAVID es menja un tros de pa que hi ha a sobre la taula i prem el botó del comandament a distància que encén la tele. Apareix el POLÍTIC, però la imatge es distorsiona. El DAVID mira estranyat les interferències del televisor.

4. INT. PIS DAVID I LÍDIA. CUINA

NIT SPT

Sentim al POLÍTIC en OFF. La LÍDIA està tirant la crema al desguàs. Es queda abstreta mirant el forat del desguàs.

INST 1. INSERT VIDEOJOC

Sobre una porta d'una puntada de peu. Ens situem al punt de vista del soldat d'un videojoc bèl·lic. Està revisant l'espai d'una casa destruïda. Es va trobant amb enemics als quals dispara.

El DAVID està assegut a una butaca del menjador en calçotets, amb el comandament de la Play Station a les mans, davant la pantalla. El punt de vista està situat "dins" del televisor. Continuen els sons del videojoc. La LÍDIA apareix per darrere d'ell, a la porta d'entrada al menjador.

LÍDIA

Tataki de tonyina amb germinat de
ceba?

Té una llibreta i un boli a les mans.

DAVID

(Pendent del videojoc) Eh?

LÍDIA

De primer, dic.

DAVID

I tant.

LÍDIA

Per picar... amb alguna cosa més,
clar...

DAVID

Mmmmh.

LÍDIA

Encara que no a tothom li agrada
el japonès...

DAVID

Sí...

LÍDIA

Sí, què?

DAVID

ME CAGO EN LA PUTA JA!!!

La LÍDIA el mira.

DAVID

Perdó, és que em diu que no tinc
vides i no és lògic perquè si mires
la ratlleta aquesta blava d'aquí
dalt, veus que...

LÍDIA

DAVID, és important aquest sopar
per mi.

El DAVID apaga el so del videojoc.

DAVID
Per mi també.

LÍDIA
Llavors, què?

DAVID
Què, de...?

LÍDIA
¿Tatakis?

DAVID
Tatakis.

LÍDIA
I una crema de pèsols?

DAVID
Una crema estaria molt bé.

LÍDIA
¿Tatakis o crema?

DAVID
¿Crema...?

LÍDIA
De pèsols amb espuma de cítrics? O
la de tomàquet, llagostí i
mozzarella?

DAVID
Aquesta.

LÍDIA
Quina?

DAVID
La de tomàquet.

Silenci.

LÍDIA
No et va agradar gaire la de
pèsols, no?

DAVID
Molt.

LÍDIA

No em va quedar del tot fina, ja ho sé.

DAVID

No?

LÍDIA

(Reflexiva, melancòlica) Potser és que segueixo massa les receptes. Potser hauria d'intentar fer-ho a la meva manera, també.

DAVID

El...què?

LÍDIA

El Ferran Adrià.

DAVID

És un gran cuiner.

LÍDIA

Ell no segueix receptes. Ell crea.

DAVID

(Asiente) Ja.

LÍDIA

Potser hauria de crear jo també.

DAVID

Bueno, tu podries fer...

LÍDIA

(Sentándose en su regazo) No ho sé, hi he estat pensant molt. Què et semblarien uns ous ferrats...

DAVID

Fantàstic...

LÍDIA

Amb reducció de Nutella...

DAVID

Aix...

LÍDIA

Nocilla...?

DAVID

Millor...

LÍDIA

I daus de mostassa i crema de llet.

DAVID

(Le coge la cara, afectuoso)

Lídia...

LÍDIA

Sí...?

DAVID

I si demanem unes pizzes?

LÍDIA

Unes pizzes?

DAVID

O...un xino...

LÍDIA

(Levantándose) Però com vols que demanem xino, David??

DAVID

No, si jo ho dic per tu...

LÍDIA

Des de quan m'agrada, a mi, menjar xino?

DAVID

Perquè no hakis d'estar tot el dia tancada a la....

LÍDIA

Mai fem sopars a casa, DAVID.

DAVID

La meva mare ve sovint.

LÍDIA

Sí, i cuina ella. Li diem que vingui i ens faci unes llenties amb xoriço?

DAVID

Doncs no veig perquè no. Ma mare cuina de puta mare. Potser no farà crema de fesols amb *pitifuà*...

LÍDIA
Pitifuà?

DAVID
Eh?

LÍDIA
Te'n enrius de mi?

DAVID
No, amor, però...

LÍDIA
(*Reflexiva*) Aquest és el teu sentit de l'humor... Dir pitifuà...Et fa gràcia...(Al DAVID) Potser és millor que no parlis gaire al sopar.

DAVID
Que no parli??

LÍDIA
Fa sis anys que no la veig, a la SANDRA. És una tia amb estudis, que ho ha realitzat, que...s'ha realitzat... com a persona. No vull que pensi que som uns *garrulos*.

DAVID
Garrulos de què?

LÍDIA
Demà ha d'anar perfecte, David

DAVID
Garrulos de què?

LÍDIA
Em fa molta il·lusió que vinguin. I a ells també.

DAVID
Garrulos de què?

Comencem a sentir en OFF la veu del-

POLÍTIC (OFF)
L'Austeritat no és un càstig: és un valor/ I ara hem de recuperar aquest valor des de molts punts de vista.

El POLÍTIC fa unes declaracions a una càmera de televisió. L'envolten diversos micròfons.

POLÍTIC

... i això s'ha d'entendre i s'ha d'assimilar. S'ha de recuperar aquest valor, des de molts punts de vista.

Comencem a sentir el so del motor d'un ascensor.

POLÍTIC

Com un valor no sols de present sinó sobretot, *sobretot*, com un valor de fut...

La imatge es distorsiona amb interferències i tallem a-

L'IGNASI (32 anys), amb un pegat blanc a l'ull esquerre, està mirant directament a càmera. El nostre punt de vista està "dins" el mirall que hi ha a l'ascensor. És per això que fa l'efecte que ens mira "a nosaltres". La SANDRA està d'esquena a càmera. Porten cascos de bici a les mans.

IGNASI

(Tiene un defecto en el habla que le hace sesear) Una coseta Sandra...
Creus que a les onze estarem a casa?

SANDRA

Ignasi...

La SANDRA és una noia de 30 anys amb estètica hipster.

IGNASI

No, que si estem a les onze i mitja també va bé, perquè és una espècie de marató de quatre hores...

SANDRA

No vull passar-me la nit patint per si arribem o no a una marató de *Rick & Morty*.

IGNASI

No, no, si arribem bé i si no també.

La mira en silenci.

SANDRA

Què?

IGNASI

Que com que són les 9...

SANDRA

Fa com sis anys que no la veig.

IGNASI

Ja ho sé, ja ho sé.

SANDRA

I tinc ganes de parlar tranquil·lament...

IGNASI

I tant.

S'obren les portes de l'ascensor. Surten a-

La SANDRA surt de l'ascensor mirant el mòbil. Ella i l'IGNASI caminen pel passadís.

IGNASI

El qè passa és que no acabo
d'entendre tant interès, de sobte.
Si no us heu dit res en tot aquest
temps...

Arriben al replà.

SANDRA

*(Buscando con la mirada la puerta
que es)* Havíem estat molt unides,
de petites. I vaig somiar amb ella
i vam estar molt a gust.

IGNASI

Vau estar molt a gust.

SANDRA

Sí.

IGNASI

I què estàveu, fent un cafè o
anàveu volant amb unicorns
màgics?

SANDRA

Per què unicorns màgics, Ignasi?
Perquè unicorns màgics?

IGNASI

Home, doncs per...

SANDRA

No eren unicorns màgics, Ignasi.
Estava al metro, a la línia 3.
Estava rodejada de gent extranya...
Bueno, és que no tenien rostre. És
com si els hi haguéssis esborrat
amb photoshop o algo així...

IGNASI

Ahà...

SANDRA

de sobte, la veia, *assegudeta*...

La LÍDIA està triturant verdura amb un minipimer. Sentim en OFF la veu apagada de la SANDRA.

SANDRA (OFF)

... era l'única que tenia faccions,
saps? I em mirava, dolça i em
somreia... I em senyalava a un home
de color que hi havia al fons del
vagó. Un masai.

IGNASI (OFF)

Un masai?

La LÍDIA atura el minipimer. Ara que hi silenci a la cuina, pot sentir les veus esmorteïdes que provenen de fora del pis. La LÍDIA escolta, atenta.

SANDRA (OFF)

*Per què em mirava? Per què al final
sortíem volant per la finestra?
Per què un masai?*

IGNASI (OFF)

Bueno, doncs...

SANDRA (OFF)

Aaaaaah...

L'IGNASI i la SANDRA parlen al replà.

IGNASI

Sí, sí, Una senyal inequívoca per
trucar-la després de sis anys,
clar.

SANDRA

No se perquè te'n has de fotre.
Abans no eres tant cínic.

IGNASI

És ironia, Sandra.

SANDRA

Ja... Abans t'agradava teoritzar
sobre aquestes coses. Últimament...

IGNASI

¿ Què?

Veiem a la SANDRA a través de l'espill de la porta.

SANDRA

Res.

IGNASI

No, digues. Últimament, què?

SANDRA

Res!

IGNASI

(Molt afectat, a punt de plorar)
Creus que ho faig expressament?

SANDRA

Va, Ignasi...

IGNASI

Que em foto els ansiolítics per
gust??

La LÍDIA espia la conversa per l'espell.

SANDRA (OFF)

Cariño, No em ploris, ara...

IGNASI (off)

Només et preguntava si estariem
molta estona perquè, *joder*, he de
fer un esforç saps?

Veiem a la SANDRA a través de l'espiell de la porta.

SANDRA

Va, que no porto les gotes...

IGNASI

Que vols que hi faci si no tinc
ganes de sortir?

Continúa a-

IGNASI (OFF)

La gent m'inquieta, Sandra.

SANDRA (OFF)

T'inquieten els meus amics.

La SANDRA i l'IGNASI parlen al replà.

IGNASI
Això no és veritat.

SANDRA
Diga'm un amiga meva que et caigui bé.

IGNASI
Doncs...N'hi ha...

SANDRA
La Núria és snob, la Marta, egocèntrica, la Judith parla massa...

IGNASI
(Plorant) És que la Judith no calla, Sandra, la Judith es passa el dia explicant-me coses que no m'interessen...

SANDRA
La Berta, directament és gilipolles.

IGNASI
Tampoc em cauen bé tots els meus amics...

SANDRA
No, és que no et cau bé ningú.

IGNASI
Doncs precisament, millor m'ho poses: no entenc aquesta insistència en presentar-me gent nova, si saps que em cauran com el cul...

Els veiem a través de l'espill de la porta.

SANDRA
Tornem a casa, va.

Surt de quadre. Es queda l'IGNASI sol.

IGNASI
No, ara no muntem cap drama, eh?

SANDRA (OFF)

Però quin drama? Jo no vull
provocar-te inquietuds. Marxem i
ja està.

L'IGNASI surt també de quadre.

LOC. INT. PIS DAVID I LÍDIA. PASSADÍS _____ **NIT**

La LÍDIA, desconcertada en no veure ningú, s'acosta més per sentir les
veus.

SANDRA (OFF)

Anem a seure quatre hores davant
la tele.

L'IGNASI parla amb la SANDRA en un racó del replà.

IGNASI

Sandra... Que no és això, joder.

SANDRA

Llavors què és? No vens a les
assemblees, no escrius, no... follem...

IGNASI

No follem perquè no vols.

La SANDRA toca el timbre de la porta. Continua a-

10D. INT. PIS DAVID I LÍDIA. PASSADÍS

NIT

La LÍDIA reacciona al so del timbre apartant-se una mica de la porta.
Va a obrir però s'atura.

IGNASI (OFF)

Sandra...

Continua a-

L'IGNASI i la SANDRA discutint al replà. Ella està d'esquenes a ell, de cara a la porta.

IGNASI

... No follem perquè tu no vols

SANDRA

(En veu més baixa) No és que no vulgui, Ignasi...Ho has d'entendre...Quan et tinc tant a prop, sobre meu...Se'm fa raro...No se on he de mirar.

IGNASI

Què vols dir que no saps on has de mirar...?

Continua a-

La LÍDIA no sap si obrir o no la porta. Posa la mà al pom, nerviosa. La treu. S'allunya una mica de la porta. Torna.

SANDRA (OFF)

Cariño, ja fa un mes de tot allò i entenc perfectament la tristesa, jo també estic trista, tots estem molt tristos, però si no ens ho currem una mica i entre tots dos...

IGNASI (OFF)

SANDRA, et vaig dir que vindria i he vingut, no? Només he fet un comentari, ho has d'entendre, saps com estic... i no m'ajudes gaire fent-me sentir com un puto llunàtic antisocial..

SANDRA (OFF)

Jo no he dit això.

IGNASI (OFF)

No, no ho dius, però ho fas, que és pitjor...

La LÍDIA finalment decideix obrir la porta de cop. Veiem a l'IGNASI i la SANDRA l'altre costat.

LÍDIA

Quina alegria, Sandra?!

SANDRA

Lidia...

Tallem a-

La LÍDIA omple una copa de vi blanc i li dóna a la SANDRA. L'IGNASI ja en té una a la mà.

LÍDIA

Aix... quan vaig veure el missatge a facebook, no m'ho podia creure. I un plaer conèixer a l'Ignasi. Féu tan bona parella.

SANDRA

Sí?

LÍDIA

Si, fes-me cas, jotinc ull per aquestes coses.

Mira a l'IGNASI i s'adona del pegat a l'ull.

LÍDIA

Vull dir que tinc vista...Que hi veig bé...

La LÍDIA es dirigeix a la cuina, agafant a SANDRA pel braç afectuosament. La SANDRA la segueix.

LÍDIA

(A la SANDRA, canviant bruscament de tema) Quan va ser l'última vegada?

SANDRA

No ho sé, ara...

L'IGNASI es queda sol a la sala i observa l'espai. Es fixa en uns forats que hi ha a la paret.

LÍDIA (OFF)

Potser quan vaig venir a l'estrena d'aquell curt...

SANDRA (OFF)

Quina era?

Continua a-

La LÍDIA i la SANDRA parlen de peu a la cuina. La LÍDIA està acabant de preparar uns bols amb aperitius. Les veiem a través de la porta oberta.

LÍDIA

Era un curt així, com bonic... Tu anaves tota l'obra en pilotes...

SANDRA

Diga'm puta.

LÍDIA

(Seria) No, home, tampoc és això...*Guarreta*, una mica, però puta...

SANDRA

No, el curt es deia: Diga'm puta...

LÍDIA

Ssssssss...Era com de...*Bueno*...Hi havia com molts silencis...Era molt artístic. Era... Com... Era...

SANDRA

No s'entenia res.

LÍDIA

No, no molt.

SANDRA

Era massa conceptual...

LÍDIA

Sí, potser un pèl raret era, sí.
Diga'm puta...

L'IGNASI les mira des del menjador.

LÍDIA

Ja feia per tu. Vull dir, pel tema
aquest conceptual.

Surt de la cuina amb els aperitius. S'acosta a IGNASI.

LÍDIA

(A l'Ignasi) Ens passàvem el dia
filosofant, amb la Sandra, si o no?
La vida, els somnis... No?

SANDRA

Sí...

LÍDIA

Coses... no sé... de tot. Anades d'olla
sobre la vida... (A l'Ignasi) Saps què
vull dir?

IGNASI

Anades d'olla, sí.

LÍDIA

Coses rares de vegades...Encara me'n
recordo d'una frase que em vas
dir... Ningú pot assegurar que demà
sortirà el sol...

IGNASI

L'escepticisme de Hume.

LÍDIA

(Sense entendre) I tant. Bueno,
tonteries, però que et fan pensar,
no? Vaig trobar a faltar molt
aquelles converses quan vas
desaparèixer.

SANDRA

Home, desaparèixer...

LÍDIA

No, que ho trobo normal, eh Sandra?
Vull dir, vas començar la carrera
i vas fer nous amics i jo què sé,
tots canviem...no?

SANDRA

Sí...

LÍDIA

La vida. La vida canvia...
Mira el barri. Avui perquè heu
vingut de nit i de nit no es veu,
però ha canviat totalment.

SANDRA

Sí?

LÍDIA

Ssss. Està plè de *morenos*.

SANDRA

Morenos?

LÍDIA

Negres i moros...

IGNASI

(*Mirant a la SANDRA*) Negres i moros,
eh?

SANDRA

Ignasi...

LÍDIA

Clar, de nit es veuen poc, perquè
són fosquets, però està infestat. I
no ho dic *en plan*...Ja ho saps que
no sóc racista. N'hi ha alguns que
són molt guapos.

SANDRA

Sí.

IGNASI

Sí?

LÍDIA

Però clar, tal còcm estan les coses
i que deixin que aquests...Perquè
aquests treballen tots, eh? Vull
dir que aquí la majoria està sense
feina, però ells no. Perquè com els
hi és igual treballar catorze
hores...

IGNASI

No se si els hi és igual treballar
catorze hores...

SANDRA

Ignasi...

LÍDIA

Ja t'ho dic jo que sí. Són diferents.
Sí o no?

SANDRA

Sí. (Pausa) *Bueno*, diferents són.

IGNASI

Ah, ¿són diferents?

SANDRA

Sí.

IGNASI

Sí?

SANDRA

Home, físicament són diferents.

IGNASI

Físicament?

SANDRA

I fan una olor més forta que
nosaltres.

IGNASI

Una olor més forta??

LÍDIA

Olor a cremat. A la cuina. Ara vinc.

La LÍDIA surt.

IGNASI

Una olor més forta??

SANDRA

Li segueixo la corrent, Ignasi. No
em posaré a discutir-li aquestes
coses. És una noia més... senzilla.

IGNASI

No, més senzilla, no, és més
racista.

SANDRA

Ja està. No se'n pot salvar cap de
les meves amigues, no?

IGNASI

Sandra...

SANDRA

No deixaré que boicotegis el sopar, ara. I a més, que el tema de l'olor és veritat. Tu no ho saps, perquè no t'has ficat mai al llit amb un d'ells.

IGNASI

I tu sí?

La LÍDIA torna de la cuina però no la veuen.

SANDRA

Eh?

IGNASI

(Emocionat, gairebé plorant) Quan t'has ficat al llit amb un negre, Sandra?

SANDRA

No canviem de tema, Ignasi.

S'adonen que la LÍDIA els està mirant.

LÍDIA

Home, jo dels *morenos*, tinc la opinió de que...tenen una altre cultura. I tampoc us penseu que fan cap esforç per integrar-se, eh? Al final cadascú s'ajunta amb els seus i és molt normal. A tu també et va semblar que els teus eren un altres.

SANDRA

A mi?

LÍDIA

Quan vas canviar d'amics i vas desaparèixer.

SANDRA

Desaparèixer, no, Sandra

LÍDIA

Que jo ho entenc, *carinyo*, perquè a mi també em va passar quan vaig entrar a l'agència. Em passava el dia a l'agència, estava tot el dia

fent coses amb els de l'agència, i algunes amigues no ho entenien que tot el dia parlés de l'agència...

SANDRA

Una agència de...

LÍDIA

Publicitat. Vaig entrar fa un any.

SANDRA

Que guai, Lídia...Al departament de comptes o...

LÍDIA

No, al de la recepció.

SANDRA

Molt guai, també...

LÍDIA

Però no em motivava.

SANDRA

I ho vas deixar?

LÍDIA

Em van fer fora.

SANDRA

Em sap greu... Les coses estan molt fotudes...

IGNASI

(Encara afectat) Les coses estan fatal...

LÍDIA

No, no, si jo estic molt bé, ara. A veure, em sap una mica de greu perquè aprenia molt. Anàvem a sopar a restaurants japonesos i de vegades em convidaven a inauguracions i coses... Però bueno, ara faig cursets.

SANDRA

Cursets...

LÍDIA

Sí. Primer en vaig fer un de foto, súper xulo. *(senyalant la paret)*...

Mira, aquestes fotos són dels viatges que hem fet, que les he fet jo, i (*assenyalant l'altre paret*) aquestes més conceptuals són meves.

SANDRA

Aquesta és super xula, Lídia.

LÍDIA

(*Assenteix*) Ssssss. Aquesta la vàrem comprar a l'Ikea.

SANDRA

(*Assenjala una altra foto, dubtant*)
I aquesta...

LÍDIA

(*Contenta*) Aquesta i les altres també són meves. (*A l'Ignasi*) Tu les veus bé, Ignasi?

IGNASI

Molt bé...

LÍDIA

Vale. Després vaig fer-ne un de dansa del ventre.

SANDRA

Aah...

LÍDIA

I ara n'estic fent un de cuina.

SANDRA

Molt complet...

IGNASI

Sí, i molt coherent, també...

SANDRA

I el David a què es dedica?

LÍDIA

El David...

Se sent una porta tancar-se. Els tres pendents de l'arribada del DAVID, els veiem des del passadís.

DAVID (OFF)

Holaaaaa....

LÍDIA

Mira, ja és aquí, David.

Entra el DAVID.

DAVID

(Encaixa amb l'Ignasi) Encantat.

IGNASI

Ignasi, molt de gust.

DAVID el mira en silenci, sense deixar-li anar la mà.

DAVID

(A l'Ignasi) Ens coneixem d'alguna cosa?

IGNASI

No ho crec...

DAVID

Segur?

IGNASI

Diria que sí...

DAVID

Segur?

IGNASI

(Li fa mal la mà de l'apretada) Ets dels que apreten fort, eh?

DAVID

(Li deixa anar la mà) Perdó...

Riuen.

SANDA

I jo sóc la Sandra.

DAVID

(DAVID da dos besos a SANDRA) Home, la famosa Sandra! Molt bé, molt bé...
(Silenci) I què? Què dieu, què dieu?

LÍDIA

Aquí...

Un ganivet talla la pularda que hi ha en una safata, vessant el farciment. El ganivet el subjecta la mà de la LÍDIA, que està de peu servint els plats. Els quatre estan asseguts a taula.

SANDRA

Mmmmh...Quina bona pinta, Lídia. Què has dit que era? Pollastre amb...?

LÍDIA

No, pularda. És diferent... Farcida de samfaina de verdures, regada de salsa de ceps i acompanyada de shiitake laminat.

SANDRA

Carai, Lídia.

DAVID

És una artista. Jo abans no podia amb aquestes mariconadetes, però quan t'acostumes...S'ha d'ensenyar la llengua.

LÍDIA

Educar el paladar.

DAVID

Exactament. La cuina és un art. Mireu aquest plat. Sembla un quadre.

IGNASI

Sí. Podríeu penjar-lo al costat de les fotos.

LÍDIA

(Somrient) On?

IGNASI

Era una broma...

DAVID

No, no: on?

Silenci.

IGNASI

Bueno... (Mirando las fotos) Aquí al costat de Paris...

El DAVID riu molt.

DAVID

Quin crack...Segur que no ens hem vist abans?

IGNASI

No. Però m'ho diuen sovint, això. Dec tenir una cara convencional.

DAVID

No, jo em quedo molt amb les cares. The vist en algun lloc.

IGNASI

Doncs no sé.

DAVID

Ja em sortirà.

LÍDIA

I què tal la feina, Sandra? Quan et veurem a Hollywood?

DAVID

De la Penya atlètica Candantxú?

IGNASI

Què dius?

DAVID

Ens coneixem de la Penya.

IGNASI

Ui, no, no, jo fútbol no...

DAVID

¿No?

IGNASI

No.

DAVID

Ja em sortirà.

LÍDIA

I quins projectes tens entre mans? Explica'ns...

SANDRA

L'Ignasi té un guió d'un curt. Fa temps que volem fer alguna cosa junts...

LÍDIA

Ah. Ets director?

IGNASI

Em dedico sobretot al documental social.

SANDRA

Sí, ha guanyat algun premi i tot.

LÍDIA

Carai. A quin festival?

SANDRA

A la mostra amateur de de documentals de San Andreu.

LÍDIA

Impressionant.

IGNASI

Bueno, és una mostra petita però té certa projecció...

LÍDIA

Deu ser difícil trobar diners per aquestes coses, no? Vull dir, qui t'ho paga això?

IGNASI

A veure, el tema del finançament...

SANDRA

El seu pare. El seu pare li paga tot.

LÍDIA

Ahà...

IGNASI

Sandra...

SANDRA

No t'ho paga el teu pare?

IGNASI

Anem a mitges. Ell posa els diners, jo poso el talent...

El DAVID, de sobte, fa un gest karateka mirant a l'IGNASI, acompanyat per un crit fort.

DAVID

«Iakaiaaaa!»

Silenci.

DAVID

Karate Club Badalona.

IGNASI

¿Eh?

DAVID

Amb el *sensei* Martínez. (Fent gestos de karate) MAR-TÍ-NEZ!! Que ens coneixem del karate.

IGNASI

No, jo arts marcial, no...

DAVID

No?

LÍDIA

Així que fareu un curt junts...

SANDRA

Sí, fa temps que volem fer alguna cosa així mig ficció, mig docu...mig docu, mig ficció...El que passa és que amb tot això de l'ull...

LÍDIA

Què t'ha passat a l'ull?

DAVID

Sí, què t'ha passat?

LÍDIA

Si es pot preguntar...

DAVID

Home Lídia, és clar *que* es pot preguntar.

LÍDIA

Bueno, no ho sé.

IGNASI

Un antiavalots me'l va buidar amb una pilota de goma.

Silenci.

LÍDIA

Qui vol més pularda? Va, no farem el *tonto*, ara, per dos trocets que queden. Ignasi?

IGNASI

No, gràcies, estic tip.

Silenci.

DAVID

Devies provocar aldarulls.

IGNASI

Com?

DAVID

Devies infringir alguna llei o desacatar l'autoritat.

LÍDIA

I com us vau conèixer?

IGNASI

Vaig exercir el meu dret a manifestar-me pacíficament.

DAVID

Ja.

LÍDIA

En algun rodatge? Et va fer un càsting, Sandra?

IGNASI

Ni que hagués cremat tres contenidors. Res no justifica una agressió així.

LÍDIA

Home, tres contenidors, són molts contenidors...

IGNASI

Perdona...?

L'IGNASI la mira.

LÍDIA

La gent tampoc pot fer el que vulgui...

SANDRA

Ara trobes que és normal, perdre un ull per manifestar-se??

LÍDIA

Clar que no ho trobo normal.
A més a més, Ho hem comentat més d'una vegada, que això de buidar ulls no està bé. Si o no, carinyo?

DAVID

Sí, ho hem comentat.

LÍDIA

Però suposo en el caos del moment...Vull dir, aquests pobres intenten dissoldre com poden i hi ha accidents.

IGNASI

Accidents.

DAVID

Danys colaterals.

LÍDIA

Que no és que ho estigui justificant, eh? Però són persones i...

IGNASI

Són retardats mentals.

LÍDIA

Sí, una mica retardats, sí.

DAVID

LÍDIA...

IGNASI

Pobres desgraciats, incultes, *garrulos*...

DAVID

Garrulos de què?

LÍDIA

(Calmant els ànims) No, *garrulos*, no...
Qui vol més *pularda*, va!

IGNASI

Ningú, Lídia. Ningú vol més
pularda. Gràcies.

Silenci.

LÍDIA
Jo una mica més si que me'n posaré.

DAVID
Sí, jo també

Silenci.

LÍDIA
Ho sento molt.

La miren.

LÍDIA
Sabeu és el problema?

Silenci.

LÍDIA
El *shitake*, *tios*. Li falta *shitake*.
Oi, Sandri?

SANDRA
No ho sé, Lídia.

Silenci.

IGNASI
(*Aixecant-se*) Jo només em pregunto
si pot dormir tranquil.

Es serveix una copa de vi.

IGNASI
Se que els hi agrada, que d'alguna
manera s'ho passen bé perquè si no,
no ho farien. No és com treballar
repartint pizzes. Ells reparteixen
hòsties. És la seva feina.

DAVID
Exactament. Són professionals.

IGNASI
De la violència.

DAVID
Soldats.

IGNASI

Matons.

Silenci.

IGNASI

Però tot i així...tot i que formi part de la seva manera de ser, tot i que sigui vocacional, si és que això pot ser vocacional...no tenen cap tipus de remordiments?

DAVID

No ho crec.

IGNASI

No ho sé. M'encantaria espiar-lo per un forat. *(A la Lídia)* Què deu dir a la seva dona, mentre sopen?

LÍDIA

No, jo, no...

IGNASI

Avui li he buidat l'ull a un manifestant, carinyo. Em passes la sal?

LÍDIA

No, no és així. Vull dir que no crec que sigui exactament així.

IGNASI

No? Llavors no en parlen de feina?

DAVID

La repressió a manifestacions és un percentatge molt petit de la nostra feina.

Silenci.

IGNASI

La *nostre*?

Silenci.

SANDRA

A què et dediques, David...?

Silenci.

DAVID

Sóc especialista en gestió de masses.

SANDRA
Gestió de masses?

DAVID
Treballo en una unitat d'ordre públic.

SANDRA
De què...?

IGNASI
És Policia, SANDRA.

Silenci. L'IGNASI mira fixament al DAVID.

DAVID
De l'Àrea de Brigada Mòbil de la Comisseria General de Seguretat Ciutadana.

Silenci.

DAVID
Mira, ara ja se de què em sonaves tant.

Silenci. L'IGNASI s'ha quedat paralitzat mirant al DAVID.

LÍDIA
I si passem als postres? Ho dic perquè està clar que no voleu menjar més. Porto els postres? He fet pastís de pastanaga i *lacasitos*, regat amb crema de quatre formatges.

Silenci.

LÍDIA
És una creació meva .

Silenci.

LÍDIA
M'ho he inventat jo.

Silenci.

LÍDIA
Ho he creat.

Silenci tens. La SANDRA s'aixeca.

SANDRA
Marxem, Ignasi.

LÍDIA
Va, SANDRA, no t'ho prenguis en
plan personal...

SANDRA
Que no m'ho prengui en plan
personal?? I com vols que m'ho
prengui??

LÍDIA
Sssht, va, no perdem els nervis,
ara...No és cosa nostre, tampoc. Són
coses de tios.

SANDRA
Coses de tios??

LÍDIA
És el que fan, des de petits. És per
les hormones. Es barallen. Un
l'insulta, l'altre li buida un ull...

SANDRA
De què parles, Lídia?

LÍDIA
El que no permetré és que ens
emprenyem tu i jo. Podem escoltar i
aconsellar però el conflicte és
seu i l'han de resoldre ells.

SANDRA
El David li va treure l'ull al meu
nòvio?

LÍDIA
Això no ho sabem. Podria ser que
accidentalment....

SANDRA
Accidentalment?

LÍDIA

De veritat, Sandra, t'estàs posant molt a la defensiva i així no es pot parlar.

SANDRA

M'estic posant a la defensiva??

LÍDIA

Sí, Sandra, sí, perquè aquí ningú és del tot innocent tampoc. La gent es torna molt boja a les manifestacions i després, clar...Vull dir, jo estic a l'atur i no se m'acudeix anar cremant contanidors pel món. Tu m'has vist cremar contanidors a mi? Cremo, jo, contanidors?

SANDRA

(Recollint el bolso) Sóc idiota. No se com no ho vist abans, amb tota aquella merda racista sobre els *morenos*...Encara pensava que podíem arribar a connectar en alguna cosa...

LÍDIA

No t'entenc...

SANDRA

Clar que no m'entens. Perquè no hi arribes, Lídia. Perquè no has sortit del barri, perquè t'has quedat mentalment atrapada entre les quatre cantonades d'aquest barri de merda.

LÍDIA

I tant que he sortit. Que no has vist les fotos? Hem fet París, Roma, Nova York, Eurodisney, Las Vegas, las Ruïnes d'Empúries...

SANDRA

Moure el cul d'una banda l'altre no et fa més intel·ligent. Ni cuinar *shitake* laminat. Quan un és idiota, ho és per sempre.

La LÍDIA li fot una bufetada i les seves ulleres surten volant. La SANDRA recull les ulleres del terra.

SANDRA
Però què fas? És que aquí només
sabeu resoldre les coses a
hòsties?

LÍDIA
M'has insultat.

SANDRA
Anem, Ignasi.

L'IGNASI continua paralitzat.

SANDRA
Anem!!

L'IGNASI s'aixeca i s'acosta a la SANDRA, que està al costat de la porta.

SANDRA
(En veu molt baixa, a l'Ignasi) Els
cascos...

IGNASI
(Amb un fil de veu) Eh...?

SANDRA
Els cascos...

L'IGNASI creua lentament el menjador per recollir els cascos de bici de la prestatgeria i torna al costat de la SANDRA, que surt. Abans de sortir, l'IGNASI mira al DAVID en silenci. Aquest li manté la mirada, seriós. L'Ignasi surt. El DAVID i la LÍDIA es queden sols, en silenci.

DAVID
Jo hagués fet el mateix.

LÍDIA
Calla, David.

Silenci.

LÍDIA
No podies aguantar, no? Havies de
dir-li tot, de cop.

DAVID
M'han dit garrulo!

LÍDIA

I perquè no li has rebentat l'altre ull, ja, posats a fer?

Silenci.

LÍDIA
Un sopar que fem i...

Silenci.

DAVID
I ara què?

LÍDIA
Ara què, de què?

DAVID
Què fem?

LÍDIA
Què fem de què??

DAVID
Són més de les onze...

LÍDIA
I què?

DAVID
Que jo ja hauria d'estar dormint.

LÍDIA
Doncs vés a dormir.

DAVID
Sense fer l'amor?

Silenci.

El DAVID surt.

La LÍDIA comença a recollir la taula.

El DAVID assegut al llit, pensatiu. S'està traient les sabates. Tot d'una sent un petit soroll: el paper de la paret s'està desenganxant. L'observa en silenci.

Veiem a la LÍDIA a través del forat del desguàs, rentant els plats, la mirada perduda cap a nosaltres. La LÍDIA posa el tap deixant-nos a les fosques.

S'obre un armari i des de dins veiem al DAVID, en samarreta i calçotets, mirant a l'interior. A dins hi ha un petit arsenal d'armes de foc. Al fons, també hi ha el tors d'un maniquí ple de forats. El DAVID agafa unes quantes armes. La LÍDIA dorm al llit.

Tallem a-

El DAVID deixa les armes damunt la taula.

Tallem a-

El DAVID ens està apuntant amb una pistola (del punt de vista del mirall).

LÍDIA (OFF)

¡David!

Entra la LÍDIA, preocupada, en camisa de dormir.

LÍDIA

David, què fas?

DAVID

Revisió.

LÍDIA

Revisió a casa no, DAVID. Que se't tornarà a disparar i ja tenim la casa plena de forats.

DAVID

Dissabte aniré a comprar massilla, no pateixis.

LÍDIA

David...

DAVID

Les armes sempre han d'estar a punt.

LÍDIA

A punt perquè?

DAVID

Un robatori amb violència, una calamitat o catàstrofe pública...

LÍDIA

Però quina catàstrofe pública vols que hi hagi a casa nostre??

DAVID

(Riu) Que *crack* que ets, Lídia. Tu no t'adones que pot passar qualsevol cosa en qualsevol moment?

LÍDIA

David...

DAVID

No veus com està la gent?
Carregada de frustració, de ràbia,
cremant contenidors a totes
hores??

LÍDIA

No entenc per què sempre estem
defensant els contenidors, David.
Si al final són caixes... grans...
plenes de merda...

DAVID

Hauries d'acompanyar-me un dia a
la feina. Veuries de què parlo.
Veuries el monstre.

LÍDIA

Quin monstre??

DAVID

La massa. La gent, cabrejada, en
massa, davant teu. Són com un sol
cos, com un monstre amb molts caps,
molts ulls, cames, peus...

LÍDIA

De veritat, David, portes una
setmana dormint tres hores al dia
i...

DAVID

Que no, hòstia! T'estic parlant de
coses importants i tu em parles de
dormir. Creus que si dormo més
hores desapareixeran el caos i la
confusió del món?

LÍDIA

Del món no ho sé, però del teu cap,
segur, carinyo...

DAVID

(Tocant-se el cap) Aaaaah...

LÍDIA

Què et passa?

DAVID
Les punxades...

LÍDIA
Quines punxades?

DAVID
Tinc com punxades al cap...

LÍDIA
Has estat pensant massa, vida. És
perillós pensar massa.

Silenci.

LÍDIA
Vols que et faci un xupi xupi?

DAVID
No, estic bé, gràcies.

LÍDIA
Ah...

Silenci.

LÍDIA
Si vols m'ho empasso tot.

DAVID
No...

Silenci.

LÍDIA
¿ I pel cul? Si vols deixo que em
donis pel...

El DAVID es sobresalta i s'aixeca.

DAVID
Ssssst...

LÍDIA
Què?

DAVID
Ho has sentit?

LÍDIA
El què?

El DAVID agafa l'escopeta i la carrega.

DAVID
Els sorollets...

LÍDIA
Quins sorollets?

DAVID
Shhhht...

El DAVID es gira cap a la finestra. Mira a través de les escletxes de la persiana.

LÍDIA
David...

DAVID
En serio LÍDIA, No has pensat que pot venir en qualsevol moment?

LÍDIA
Qui pot venir en qualsevol moment?

DAVID
I segurament ve armat, Lídia.

LÍDIA
Qui ve armat??

DAVID
El borní!

LÍDIA
El borní?

DAVID
¿Però tu no vas veure com em mirava? Amb un sol ull, sí, però fotia por!

LÍDIA
David...

DAVID
I segurament no ve sol, perquè aquests insurrectes no tenen collons. És possible que parli amb uns quants anarquistes i organitzi un petit batalló. Potser fitxa a algun okupa...o a algun sense sostre ressentit!

LÍDIA

David...!

DAVID

Perquè et penses que ens tapem les cares? Perquè creus que amaguem el número de placa??

LÍDIA

David, com a molt et posaran una denúncia, i és la seva paraula contra la teva! De veritat, *carinyo*, no podem deixar que això ens afecti tant. No em sembla just. Vull dir, al final, nosaltres què hem fet? Allò va ser un... accident laboral.

DAVID

No crec que el pirata ho vegi així.

LÍDIA

Ja.

Silenci.

LÍDIA

Jo tampoc se si ho veig així, ja.

El DAVID la mira.

DAVID

Com?

Silenci.

LÍDIA

Jo ho estic intentant, t'ho juro, David. Ho estic intentant.

DAVID

El què estàs intentant?

LÍDIA

No és el mateix saber les coses que veure-les...

DAVID

De què parles?

LÍDIA

I a sobre m'expliques que t'han fet especialista en gestió de masses i jo, *super* orgullosa, perquè a més,

de sobte parlaves amb unes paraules...*Hem hagut de neutralitzar, intervenir, dissoldre...* Semblava que haguessis anat a la universitat. Com podia ser dolent allò? I jo... És veritat que tampoc t'he preguntat mai massa res de la feina, vull dir que tampoc volia saber detalls perquè, no ho sé, estàvem bé i fèiem els nostres viatges i sempre hem tingut un sexe molt bó...I també pensava, *bueno*, millor això que porter de discoteca, perquè ja estaves fart del món de la nit i no t'agradava l'ambient, perquè tu sempre has sigut de bona pasta i a més, com t'encanten les pelis aquestes del *calvo*, el Vin Diesel, potser perquè també tens poc cabell...I necessitaves una feina així, d'acció, també...I se que t'estimes la teva feina i si no fessis això, no series ningú. Però vaig veure al pobre tio aquell sense ull i, no ho se... No puc fer veure que no m'afecta. I li vas fer tu, David...

Silenci.

DAVID

Ja.

El DAVID la mira en silenci, intentant entendre el discurs que li acaba de fer.

DAVID

Bueno, va, si vols, sí.

LÍDIA

Si vull, què?

DAVID

Això del cul.

La LÍDIA el mira horroritzada i surt.

DAVID

Què?

Comença a entrar en OFF la veu del-

POLÍTIC (OFF)

*L'austeritat, obviament, ben
entesa...*

El POLÍTIC es dirigeix als periodistes en una sala de premsa. Flaixos de càmeres.

POLÍTIC

... significa no estirar
sistematicament més el braç que la
màniga...

Continua a-

La LÍDIA està asseguda en una cadira al fons de la cuina, pensativa. De fons se sent el so de la televisió, que ve del menjador.

POLÍTIC(OFF)

*No viure sempre a crèdit, per sobre
de ls nostres possibilitats, en una
política de*

*No vivir siempre a crédito, por
encima de nuestras posibilidades,
en una política de desgavell.*

El DAVID, assegut al sofà en la penombra de la sala, mira les declaracions del POLÍTIC a la tele.

POLÍTIC(OFF)

És per això que s'han prèes aquestes mesures contra el déficit.

POLÍTIC

S'han apujat les matrícules
publiques, s'han apujat els preus
públics, s'han posat taxes noves...

Es produeixen unes interferències. Ara el POLÍTIC té un aspecte diferent, com de titella. Noves interferències. Ara a la pantalla ja no es veu al POLÍTIC sinó al DAVID, assegut al sofà de casa.

23. INT. PIS DAVID I LÍDIA. MENJADOR

NIT

El DAVID, assegut al sofà, no dóna crèdit a les imatges que està veient.

24. INT. PIS DAVID I LÍDIA

DÍA SPT

Sobre bruscament la porta del dormitori. La LÍDIA surt de l'habitació. S'adreça a la porta de sortida. Porta una maleta a la mà. El DAVID la segueix.

DAVID

LÍDIA, para un moment; és que no m'estàs escoltant. Para un moment!

LÍDIA

(Sense deixar de caminar) Ja ho hem parlat, David.

La LÍDIA entra a la cuina a recollir el seu llibre de receptes.

DAVID

(Seguint-la) Sí, ho hem parlat però no té cap lògica, collons, que no ho veus que no té lògica??!

LÍDIA

David...Jo ja fa temps, que...Ja ho saps que intento trobar el meu camí...

DAVID

Però quin camí? No ho diràs pel curs de cuina, per la puta crema de pèsols!

LÍDIA

Sí, David, sí, per el curs de cuina, per la puta crema de pèsols i els putos bombons de foie i...

DAVID

Però si a mi m'encanten aquestes mariconades!

LÍDIA

Sigues sincer, DAVID. Ens alimentem de coses diferents...

DAVID

Alimentem...? No em pots estar deixant per la puta cuina, Lídia!!

LÍDIA

Ho veus? Estàs tancat, tancat en la teva manera de veure les coses. I jo també ho estava, però estic (*fent un gest "d'obrir" amb els braços*) obrint, obrint, obrint! Entens?!

DAVID

No.

DAVID

(*Haciendo el mismo gesto de abrir*)
¡NO!

Silenci.

DAVID

¡¡NO!! ¡¡NOOO!!

La LÍDIA surt.

DAVID

¡LÍDIA! ¡Lilly!

El DAVID segueix a la LÍDIA pel passadís però li torna a venir el mal de cap i s'atura. Sentim la porta tancar-se. El DAVID es toca el cap: li fa mal. Mira endavant i veu sorprès com l'espai s'omple d'interferències. Tota la imatge s'omple d'interferències i comencen a entrar ràfegues del-

El nostre POLÍTIC està davant d'un faristol, disposat a parlar en un míting. Aplaudiments de l'audiència.

POLÍTIC

¡El valor de l'austeritat!

La frase del POLÍTIC es va repetint en loop:

¡El valor de l'austeritat!

¡El valor de l'austeritat!

¡El valor de l'austeritat!

Sense deixar de sentir el loop amb la frase, entren les imatges de:

Avancem pels foscos túnels a través de la via del metro (el punt de vista situat a la cabina del tren).

Un enregistrament casolà en vhs de les solitàries runes d'un temple. La LÍDIA es passeja entre elles, mirant de vegades a càmera, somrient. El vhs té mala qualitat i de tant en tant apareixen unes ratlles grises. Tornen les imatges de-

El nostre POLÍTIC parla en un míting.

POLÍTIC

¡Un valor a mantenir!

Es repeteix el pla en loop i l'audio s'afegeix a la capa sonora ja creada amb la primera frase:

¡Un valor a mantenir!

¡Un valor a mantenir!

¡Un valor a mantenir!

Entren les imatges de-

INST2. INSERT VIDEO PORNO

Un home està fent un trio amb dues dones. Crits de plaer. Tornen les imatges de-

En un atac d'ira, el DAVID carrega contra les fotos de la paret: les tira a terra, les colpeja contra la taula ...

El nostre POLÍTIC parla en un míting.

POLÍTIC
"Un valor auster!!!"

Continuem escoltant les frases anteriors i ara s'hi afegeix aquesta, creant-se una textura sonora cada vegada més sorollosa i insuportable.

El DAVID agafa una cadira i la colpeja amb força contra el mirall,
que s'esquerda amb els cops.

El nostre POLÍTIC parla en un míting.

POLÍTIC

„Austeritat!! „Aus!!! „Aus!!! „Aus!!!

„Aus!!!

"Aus" es repeteix en loop: semblen lladrucs de gos, sobreposant-se a les capes de la histèria sonora.

33. INT. PIS DAVID I LÍDIA. MENJADOR

NIT

En la penombra de l'habitació, el DAVID està assegut a terra, amb les mans agafant-se les cames, molt perdut. Ens acostem lentament a ell.

El DAVID a poc a poc aixeca el cap i mira endavant, buscant alguna cosa amb la mirada. Tot d'una, fixa la mirada en "nosaltres": mira directament a càmera. S'atura de sobte el soroll al mateix temps que ...

Tallem a-

L'IGNASI, seriós, amb el pegat blanc a l'ull, està assegut a la taula davant el DAVID. L'IGNASI mira al seu voltant: hi ha símptomes de descuit, de desordre: una cadira trencada en un racó, les fotos per terra, el mirall trencat ...

DAVID

I què? Què dius, què dius?

IGNASI

Res.

DAVID

Vols prendre alguna cosa o...

IGNASI

No, merci.

Silenci.

DAVID

Tot bé?

IGNASI

Sí.

Silenci.

DAVID

La feina, bé...?

L'IGNASI el mira.

IGNASI

Estupendament.

DAVID

En què estàs, ara? Algun documental social o...

IGNASI

He vingut aquí a parlar-te de la meva feina?

DAVID

No, no. Gràcies per venir. No has vingut armat, no?

IGNASI

Armat??

DAVID

(Somriu) Tss. Era broma...

Silenci.

DAVID

Devies flipar, no? Quan vas veure el meu missatge de Facebook, vull dir. Devies pensar: i ara aquest perquè em vol veure?

IGNASI

Em va sorprendre una mica, sí.

DAVID

Clar. Jo també hagués flipat. De sobte rebre un mail del paio que t'ha rebentat el... Que no dec ser la persona que més de gust et ve veure, clar.

IGNASI

No.

DAVID

Devies al·lucinar.

IGNASI

Bastant.

DAVID

Jo també flipo amb què hakis vingut.

IGNASI

David...

DAVID

La Lídia m'ha deixat.

Silenci.

DAVID

Estoy... Yo... Estoy...

Silenci.

DAVID

Estic...Jo...Estic...

Silenci.

IGNASI

La teva dona t'ha deixat i m'ho expliques a mi.

DAVID

Sí.

IGNASI

I què se suposa que he de fer jo?
Fer-te mimos??

DAVID

No, no em toquis, no em toquis.
Escolta'm. Ho entendràs: jo
pensava que m'havia deixat per la
crema de pèsols...

IGNASI

La crema de pèsols.

DAVID

Sí, amb espuma de cítrics.

IGNASI

Amb espuma de cítrics.

DAVID

Clar, no ho podia entendre.

IGNASI

No fotis?

DAVID

Després...*bueno*, poc a poc, he anat
pensant...Perquè d'entrada no
pensava res, era difícil pensar,
amb la ràbia, saps què vull dir?
Però m'he anat adonant que les
coses no passen perquè sí...Els fils
de la vida s'enreden, Ignasi. Són
molt finets i no els veiem però
s'enreden. *Ara mateix* s'estan
enredant...

IGNASI

Els fils de la vida.

DAVID

Sí.

IGNASI

Ja...

DAVID

És que he tingut molt temps per
pensar, saps?

IGNASI

Ja ho veig.

Silenci.

DAVID

Quan ja han passat les coses és fàcil. Pots veure clarament que una cosa ha passat per culpa d'una altre, pots veure les fitxes de domino, com una ha anat tombant l'altre...*Brrrrrrummmm*. Però mentre està passant...Perquè no ho pots veure mentre està passant? Perquè no podem veure els fils, Ignasi?

IGNASI

Però quins fils?? Quins...?

DAVID

(*El tall*) ¡Aaahhhh!

IGNASI

Mira David...Em sap greu que la teva dona hagi fotut el camp. De fet no, no em sap greu, me la sua bastant, com pots comprendre. Me la sua.

DAVID

Sí, sí, ho entenc.

IGNASI

Llavors perquè em parles dels *putos* fils de la vida??

DAVID

Per què he pensat! Perquè he pensat...La Lídia és el més important que jo...Jo entenc que ella hagi volgut, doncs...però jo també puc obrir i obrir, entens?

IGNASI

No.

DAVID

Ignasi, jo també sóc una persona sensible.

IGNASI

Ja.

DAVID

Sí, Ignasi, tu no em coneixes però jo sóc un sentimental...

IGNASI

Segur.

DAVID

(Colpejant la taula violentament)
QUE SÓC UN PUTO SENTIMENTAL, JODER!

Silenci.

DAVID

L'altre dia vaig veure una peli.
Una pareja de tres. L'has vist?

L'IGNASI nega amb el cap.

DAVID

Vaig plorar, Ignasi. A llàgrima viva. Sense parar, allà: llàgrimes, mocs...Unes flemes...
I tot perquè el gosset estava a punt de morir...Un gosset que no existeix, Ignasi! No és de... persona sensible plorar per un gosset que ni tan sols existeix?

IGNASI

No ho sé de què és això...

DAVID

Suposo que em va fer pensar en ella perquè també se'ns va morir un gos, fa uns anys. L'okupa. Li dèiem okupa perquè no volia sortir ni per pixar, saps? Jo què sabia que faria tanta calor al meu cotxe? No ho penses. Clar, que això a la Lídia no li vaig dir. Li vaig dir que l'havien atropellat. I clar, el vaig haver d'atropellar jo, perquè fos creïble. Hòstia, un drama... accelerava i... pum-pum, pum-pum, fèia marxa enrera... pum-pum, pum-pum...

Silenci.

DAVID

La Lídia ho sap, que sóc sensible.
El que passa és que ara no ho veu.
I jo ho entenc, perquè tot això...Per
això li vull demostrar. Perquè a
mi també em saben greu les coses.
Veus per on vaig, no?

IGNASI

Ni puta idea.

DAVID

Joder.

Silenci.

DAVID

Ho sento, vale?

Silenci.

IGNASI

El què, sents...?

DAVID

Això teu...

IGNASI

Això meu.

DAVID

Sí.

IGNASI

I què és això meu?

El DAVID s'assenyala l'ull.

IGNASI

M'estàs demanant perdó per haver-
me rebentat ull?

DAVID

Em perdones o què?

IGNASI

No.

DAVID

Vale. ¿No?

IGNASI
¡No!

DAVID
Vale. ¿Per què?

IGNASI
Perquè no puc.

DAVID
A veure Ignasi, no t'ho estic demanant bé?

IGNASI
No és...

El DAVID s'aixeca de cop i volta, apartant la cadira amb violència i s'acosta a IGNASI, que es sobresalta. El DAVID es posa de genolls al seu costat.

DAVID
Ho sento. Ja està? (*Aixecant-se*) Ja està.

IGNASI
No...

DAVID
¿No què?

IGNASI
No està.

DAVID
Molt bé Ignasi. Ja ho veig. Ull per ull, no?

Agafa ràpidament una pistola d'un moble i la planta amb força sobre la taula.

DAVID
Fot-me una hòstia amb la culata.

IGNASI
David...

DAVID
Fot-me una hòstia, collons!!

L'IGNASI mira la pistola.

IGNASI

(Mirant la pistola) Mira, David...Vaig estar dubtant molt si havia de venir o no. La Sandra no volia. Em va dir: que el donin pel cul, aquest imbècil i tu no heu de parlar de res. A més, què en trauràs? Ella tenia uns altres plans. Però jo... suposo que sí, que esperava treure'n alguna cosa. Pensava que això, d'alguna manera...m'alleujaria...Però no. *(Mira al David)* No, d'aquesta manera.

DAVID

De quina manera? Com vols que t'ho demani? M'he posat de genolls!

IGNASI

M'estàs demanant perdó per la Lídia, David, no pel mal que m'has fet. No en tens ni puta idea del mal que m'has fet...

DAVID

Clar que m'ho puc imaginar, hòstia. *(Tapant-se un ull)* Si em poso una mà aquí...

L'IGNASI es treu el pegat i li ensenya el seu rostre sense ull. El DAVID el mira, afectat per la imatge. L'IGNASI es torna a tapar l'ull.

IGNASI

Quan vau començar a carregar, ens vam posar a córrer tots cap a la mateixa direcció i, de sobte, vaig sentir l'impacte.

Silenci.

IGNASI

Em vaig agenollar i em vaig posar una mà a l'ull, i la vaig veure tacada de sang.

Silenci.

IGNASI

Li vaig dir a la Sandra: ei, Sandra, que m'han tocat. Sandra, m'han tocat a l'ull. Sandra, no tinc ull.

Silenci.

IGNASI

L'operació va durar quatre hores. Quan em vaig despertar em van dir que havia perdut la còrnia, el cristal·lí i la retina. Ho veia tot fosc. Vaig preguntar-li al metge si amb el temps hi tornaria a veure. I em va dir que no. Que mai més.

DAVID

Home... Sí, és una putada. Però, mira, en el fons només ha sigut un ull.

L'IGNASI el mira, flipant.

DAVID

Vull dir que hagués sigut pitjor un braç o una cama. Això sí que et deixa una mica inútil. Però un ull...Mentre en tinguis un altre...no? Vull dir, en el fons, perquè necessitem dos ulls?
Silenci.

DAVID

Per estètica, una mica, potser sí...

L'IGNASI s'aixeca.

DAVID

Ho sento, hòstia, de veritat! Què més vols que et digui?

Silenci.

IGNASI

¿Per qué?

DAVID

¿Per qué...?

IGNASI

Per què ho sents?

DAVID

Doncs perquè sí, perquè...jo què se, perquè potser no calia, *tant*.

IGNASI

Ja. *Tant* no calia. Potser n'hi hagués hagut prou amb trencar-me un braç.

DAVID

Exactament. Se me'n va anar una mica la mà.

IGNASI

Buf.

DAVID

¿Buf què? ¿Per què bufes?

L'IGNASI es posa la jaqueta.

IGNASI

Sort.

DAVID

Sort? Llavors, estem en paus?

IGNASI

No, David, no estem en paus. Mai podrem estar en paus. Perquè tu seguiràs fent la teva feina, perquè creus que és una feina normal.

DAVID

És que és normal. I legal. El que no és legal és cremar contenidors, ni tirar-nos pedres. Amb això estem d'acord. O no? O ho trobes normal, anar cremant contenidors?

IGNASI

La gent protesta com pot. Alguns destrossen coses. Altres us insultem. Alguns us llencen pedres. Però la majoria, David, només surt a dir que no els hi agrada com es fan les coses. Que no estan d'acord amb l'especulació, el repartiment injust de la riquesa, la corrupció, la pobresa, la fam. Que no volen viure en un món governat per uns valors mafiosos. I la resposta és la mateixa per tots. El missatge és

inequívoc. Nosaltres tenim les armes, nosaltres manem i les coses es queden com estan. Aquí no es posa en dubte el sistema. I si no us agrada, ja sabeu quines són les conseqüències. Aquest és el missatge. El missatge de la por. Això és el que tu creus que és normal.

Silenci. El DAVID es neteja la cara de la saliva de IGNASI, que li ha escopit al parlar.

IGNASI

Mira David, deixaré que t'ho pensis, d'acord? Creus que és normal perdre un ull per sortir a protestar, David?

DAVID

És que també, tant protestar...El problema és que la gent ha viscut per sobre de les seves possibilitats.

L'IGNASI el mira.

IGNASI

(Sortint) Ens veurem al jutjat.

El DAVID li bloqueja el pas.

DAVID

Jo i la Lídia estàvem bé, hòstia...No érem perfectes però teníem el nostre ordre...I ara...No ho sé. Em va dir que jo era tancat i que ella volia obrir i jo també obriria però no se què cony he d'obrir...Potser tu em podries ajudar...

IGNASI

Ajudar-te a què?

DAVID

A obrir...

IGNASI

Obrir què?

DAVID

«No ho sé!»

Silenci. L'IGNASI es disposa a sortir.

DAVID

(Aturant-lo) Ajuda'm, Ignasi,
sisplau.

L'IGNASI el mira. Té un moment de dubte. Finalment, surt. El DAVID es queda mirant el desordre de casa seva. Sentim el cop de porta que fot l'IGNASI en sortir, alhora que

Tallem a-

Una taula parada per a una roda de premsa, amb micròfons preparats, en la qual encara no hi ha ningú. Al davant, els periodistes van arribant i ocupant seients. Al fons, una filera de càmeres preparades per gravar. Darrere les càmeres, l'IGNASI i la SANDRA parlen en un racó.

IGNASI

Està fet una merda.

SANDRA

Sí?

IGNASI

Em va demanar perdó de genolls.

SANDRA

En serio?

IGNASI

T'ho juro. Però no és això, només.
El *tio* està super confòs. Es veu
que la Lídia l'ha deixat.

SANDRA

Per això teu?

IGNASI

Suposo, entre altres coses. Parla
de coses estranyes. Dels fills.

SANDRA

Quins fills?

IGNASI

No ho sé.

SANDRA

No em fa cap pena, Ignasi.

IGNASI

Ni a mi. Volia que l'ajudés.

SANDRA

Que l'ajudessis???

IGNASI

Sí, que l'ajudés a obrir...

SANDRA

A obrir què?

IGNASI

No ho sé! El seu cap!

SANDRA

Volia que li obrissis el cap?

IGNASI

També, però sobretot la ment! Faria el que fos per tornar amb la Lídia. Vol canviar...

SANDRA

Hauries de tornar-lo a veure.

IGNASI

Com?

SANDRA

Sí, per què no el truques i quedes amb ell?

IGNASI

Vols que quedi una altra vegada amb el David?

SANDRA

Sí.

IGNASI

Vols que quedi amb el fill de puta que m'ha rebentat l'ull??!

SANDRA

Sí!

IGNASI

Per què??!

SANDRA

Ell ens va canviar la vida, no? Tens dret a canviar-li la seva. Tu ho has dit, està perdut, pots aprofitar i trencar-li els esquemes!

IGNASI

Com, els esquemes?

SANDRA

Educar-lo! En ètica, justícia social...Se li ha d'ensenyar que un altre món és possible.

IGNASI

I li he d'ensenyar jo?

SANDRA

Cariño, Sé que tot això t'ha remogut coses i t'ha fet sentir un altre cop la impotència...

IGNASI

No era impotència, Sandra...

SANDRA

Bueno, ràbia...

IGNASI

Ràbia, sí.

SANDRA

Però aquesta ràbia, amor, pot ser un motor...

IGNASI

(*Perdut*) Un motor...

SANDRA

Les coses no passen perquè sí, Ignasi.

IGNASI

No...?

SANDRA

No...!

IGNASI

No.

SANDRA

Jo em sentia una mica culpable, perquè va ser per mi que et va haver de retrobar-te amb... amb el subnormal quell... pero al final potser era necessari, potser tot ens conduïa a aquest punt, des del somni...

IGNASI

Quin somni?

SANDRA

El de la línia 3!

IGNASI

El de la línia 3!

SANDRA

Està clar que era una senyal.

IGNASI

(No s'ho creu) Sí, una senyal
claríssima, sí...

SANDRA

Les coses estan enllaçades, les
unes amb les altres...Està tot com
lligat...

IGNASI

Deuen ser els fils...no?

SANDRA

La realitat i els somnis...No flipes
amb la màgia de la vida?

IGNASI

La vida és molt màgica, sí...

SANDRA

Avui he tingut un somni molt
curiós, també...

IGNASI

Què has somniat, avui?

SANDRA

Amb un home negre... Molt fort i
corpulent.

IGNASI

Aah....

SANDRA

Estava despullat.

IGNASI

Aah...Despullat?

SANDRA

Segurament no té cap sentit, en
aquest cas...

IGNASI

I què fèieu tu i el negre
despullat?

SANDRA

Estic tant contenta de veure't
així, amb ganes de lluitar..

IGNASI

Com és que somnies amb negres
despullats?

SANDRA

No té cap importància, Ignasi.

IGNASI

Ja, però què creus que deu voler
dir?

SANDRA

L'important és que tot això ens
està fent sortir del forat, ens
està marcant un camí.

Entra el POLÍTIC i s'asseu a la taula davant dels micròfons. Se'l veu
una mica desconcertat. Mira als periodistes. Repassa els papers.

SANDRA

Vés a veure al David, Ignasi. Fes
que sigui una persona millor.

IGNASI

No ho sé, Sandra, no veig que hagi
de ser jo, qui...Perquè ho hauria de
voler fer jo, això?

SANDRA

Perquè no torni a fer a ningú el
que t'ha fet a tu.

L'IGNASI es queda pensatiu. El POLÍTIC comença a dirigir-se al públic
des de la taula.

POLÍTIC

Bona tarda. Veig que hi som tots.
Ja podem començar. Els he convocat
a aquesta roda de premsa per
anunciar-los i, a través de vostès,
a tots els catalans, els plans del
govern per pal·liar..

L'IGNASI i la SANDRA comencen a cridar alhora una consigna ...

IGNASI Y SANDRA

LI DIUEN CRISI, PERÒ ÉS UNA ESTAFA!

POLÍTIC

Per pal·liar...

L'IGNASI i la SANDRA s'aixequen mentre es treuen les camises: porten una samarreta on es pot llegir: ESTAFA. Es mouen per l'espai cridant la seva consigna al públic i al POLÍTIC. Llencen els papers del POLÍTIC al públic.

IGNASI Y SANDRA

LI DIUEN CRISI, PERÒ ÉS UNA ESTAFA!

LI DIUEN CRISI, PERÒ ÉS UNA ESTAFA!

LI DIUEN CRISI, PERÒ ÉS UNA ESTAFA!

La imatge es distorsiona i

Tallem a-

L'IGNASI està dret davant el DAVID. Els dos enfrontats, en silenci. L'IGNASI s'acosta al DAVID poc a poc. Quan està a prop li fot una bufetada a la cara. El DAVID acusa el cop, però aguanta sense dir res.

IGNASI

Molt bé.

L'IGNASI es torna a apropar i li fot un altre bufetada, més forta.

DAVID

Mmm...

IGNASI

Mal?

DAVID

No.

IGNASI

Tens ganes de trencar-me la cara?

DAVID

No, tampoc...

IGNASI

Va, pensem en blau. Blau. Blau...

DAVID

Blau, blau...

Dues bufetades més.

DAVID

Anem a veure: ara sí que et partiria una mica la boca. Una mica, només.

IGNASI

I què farem en comptes d'això?

El DAVID l'abraça.

IGNASI

Molt bé. I?

DAVID

I...?

IGNASI

I?

DAVID

No vam dir res de petons, no?

IGNASI

Dialogar.

DAVID

Dialogar, dialogar, sí.

IGNASI

Doncs, va.

DAVID

A veure: Per què em pegues?

IGNASI

Perquè ets un puto gos del sistema.

DAVID

Faig la meva feina.

IGNASI

La teva feina va contra els teus interessos.

DAVID

No et pensis, cobro un bon sou.

IGNASI

Un sou que poden retallar quan els doni la gana. Igual que han retallat el dels de funcionaris.

DAVID

És perquè em viscut per sobre les nostres possibilitats.

L'IGNASI li clava una altra bufetada. El DAVID s'hi torna.

IGNASI

Què??

DAVID

I la teva a què ha vingut? No estàvem dialogant??

IGNASI

Si tornes a dir la puta frase de les possibilitats, foto el camp.

DAVID

Però...

IGNASI

Vols que la Lídia et segueixi
veient com un *garrulo*?

DAVID

No, *garrulo*, no.

IGNASI

És la quarta vegada que dius
aquesta frase..

DAVID

Però no és veritat, Ignasi? La gent
comprant cases i cotxes que no
podien pagar??

IGNASI

No David, És impossible viure per
sobre de les possibilitats!

DAVID

Com, impossible?

IGNASI

O hi ha possibilitats o no n'hi ha.
Si la gent s'endeutava és perquè
n'hi havien. O no?

DAVID

Sí...

IGNASI

Perquè hi havia algú que els
deixava els diners. A la gent, a
les empreses, als governs. I
perquè?

DAVID

Per què?

IGNASI

Perquè es deixaven amb uns
interessos. Uns interessos que han
permès especular amb el deute dels
països!

DAVID

L'especulació!

IGNASI

Els mercats pressionen als països
perquè paguin el deute. I com ho

fan? Obligant a retallar cada cop més els drets socials. I saps a qui beneficien aquestes retallades?

DAVID

T'he de donar una resposta ara? Perquè si t'he de donar una resposta ara...

IGNASI

Ho saps o no?

DAVID

No.

IGNASI

A les mateixes empreses que han creat el deute!

DAVID

Ho tenia a la punta de la llengua.

IGNASI

Perquè suposo que saps que la major part del deute és privat...

DAVID

Sí, clar que ho sé.

IGNASI

Les empreses necessitaven diners per créixer i s'endeutaven. I amb el deute perdien beneficis. Com recuperar-los? Canviant les lleis! Obligant cada vegada a retallar els drets dels treballadors, entens? I què fan els polítics? Baixar-se els pantalons davant els mercats! I saps perquè?

DAVID

Per què?

IGNASI

Perquè ja no tenen cap poder! I què passa?

DAVID

No ho sé!!!

IGNASI

Doncs que al món ja no hi ha
països, David!

DAVID
I què hi ha??

IGNASI
(Deteniéndose ante él) Empreses!!
Són les grans empreses les que
configuren el veritable mapa del
món, ho entens, ara?!!

DAVID
!!!NO!!! !!!NO!!! !!!NO!!!

L'IGNASI arronsa les espatlles i li fot una bufetada, com dient: "no em
deixes cap altra opció". El DAVID respòn amb una altra bofetada.

IGNASI
Blau

DAVID
Sí, blau.

El DAVID li pega una altra bufetada a l'IGNASI.

IGNASI
Blau, blau.

DAVID
Sí, sí, blau, és clar, blau.

El DAVID li fot una bufetada més.

IGNASI
!!!Blau, David!!!

El DAVID frena i es disposa a donar-li una abraçada.

IGNASI
No fa falta.

El DAVID s'aparta d'ell.

Tallem a-

Des del punt de vista de dins el mirall (ara trencat), veiem a la LÍDIA. Està observant la fissura del vidre. Toca amb els dits l'esquerda (toca la pantalla). Darrere d'ella apareix el DAVID, amb una maleta a la mà. Vesteix totalment diferent: té un look "hippie", amb un mocador palestí lligat al coll.

DAVID

I què? Què dius, què dius?

La LÍDIA es gira i l'observa, perplexa.

LÍDIA

Aquí...

DAVID

Què tal? Vols prendre alguna cosa?

LÍDIA

No. Bé.

Silenci.

DAVID

Tampoc és que tingui massa cosa a la nevera. Aigua. I unes lleties amb xoriç que em va portar ma mare. Sense pitifuà...

Riu, buscant la complicitat de la LÍDIA. Ella esbossa un somriure forçat.

LÍDIA

Ja...

DAVID

Ja veus, en això no he canviat gaire. En altres coses sí. En altres coses he canviat bastant.

LÍDIA

Molt bé...

Silenci.

DAVID

Gràcies per venir.

LÍDIA

Bueno, també havia de venir per la roba.

DAVID

Ja. Però també li podia haver portat a ta germana. I en canvi, has vingut.

LÍDIA

Sí...

Silenci.

LÍDIA

Bueno, doncs...

DAVID

Bueno.

La LÍDIA es disposa a agafar la maleta, però el DAVID també l'agafa, evitant que se l'emporti.

DAVID

Li vaig demanar perdó a l'Ignasi.

LÍDIA

Com...?

DAVID

El vaig fer venir i li vaig dir que ho sentia molt, que em perdonés.

LÍDIA

I què et va dir?

DAVID

Que no.

LÍDIA

I què esperaves?

DAVID

Al principi.

LÍDIA

Com?

DAVID

Després ens vam fer col·legues.

LÍDIA

Com, us vau fer col·legues??

DAVID

Ens hem vist bastant últimament.

LÍDIA

Us heu vist bastant?

DAVID

El borni és un coco, Lídia, només té un ull però hi veu més que tu i jo junts.

LÍDIA

De què parles?

DAVID

M'ha fet veure la gran estafa!

LÍDIA

Quina gran estafa?

DAVID

Lídia, la crisi no existeix. És tot una maniobra de les empreses, que dominen el món.

LÍDIA

Quines empreses??

DAVID

Doncs no sé, totes! La Repsol, la General Motors, la papereria del teu pare...

LÍDIA

La papereria del meu pare??

DAVID

Sí, Lídia, som esclaus, esclaus de la Repsol i del teu pare.

LÍDIA

Vols deixar el meu pare en pau?

DAVID

Lídia, la gent té motius per protestar i per tornar-se boja. I nosaltres, clar, si l'únic que fem és rebentar-los a hòsties, tampoc podem escoltar el missatge.

LÍDIA

El missatge...

DAVID

Sí. I pensant en tot això, se'm va acudir la idea. I vaig proposar-li a l'inspector Ruano.

LÍDIA

El què, li vas proposar...?

DAVID

Una nova estratègia d'intervenció!

LÍDIA

Una nova estratègia?

DAVID

Li vaig dir: Inspector Ruano, no estic d'acord amb la política d'intervenció de la nostre unitat. I em diu: *Perdó?* Clar, va flipar bastant. I li dic: tinc un suggeriment per innovar en la nostre tasca. Vaig utilitzar aquestes paraules: suggeriment, innovar, tasca. M'ho vaig *currar* bastant, saps?

LÍDIA

Ja ho veig...

DAVID

I li dic: he pensat, que en comptes de disparar boles de goma, podríem dialogar amb els manifestants.

LÍDIA

Dialogar.

DAVID

En realitat som els qui més a prop estem de la gent, no? I li dic: ja que els polítics no ho fan, potser ho podríem fer nosaltres.

LÍDIA

I què et va dir?

DAVID

Que comentaria el tema amb els seus superiors.

LÍDIA

I...?

DAVID

(Content) M'han relegat a oficines!

LÍDIA

David...

DAVID

No, no ho entens, Lídia. És el millor que em podia passar. M'han fet veure que el que diu l'Ignasi és veritat. Si no penses com ells, no els hi interesses. Et marginen, et fan callar!

LÍDIA

David...

DAVID

He obert els ulls, Lídia, veig els fils!!

LÍDIA

Quins fils??

DAVID

Els fils que ens mouen!! No veus que som marionetes del sistema?!!

LÍDIA

David... tu no ho ets així... a tu t'agrada la teva feina...

DAVID

No, Lídia!! Ens tenen allà, aguantant, hores, dins el furgó. Ens carreguen d'odi. Juguen amb el nostre odi. Amb el meu odi. Però ja no ho faran més. Ja no hi crec en la meva feina. Ara tinc una altre feina, més important. Tinc una missió. Represento la voluntat d'un poble.

LÍDIA

Però quina voluntat? David...

DAVID

Torna amb mi, Lídia. Tornem a començar. Ja no sóc la mateixa persona.

LÍDIA
(Confosa) La gent no canviem tant...

DAVID
Però tu has canviat...

LÍDIA
No, jo no he canviat, David,
senzillament m'he adonat que no
puc estar amb algú que va
rebertant ulls a la gent...!

DAVID
Joder Lidia, és que no m'estàs
escoltant! Però és que ja no
reberto, ulls, Lídia!!! Com t'ho he de
dir que vull fer un món més just!!!

LÍDIA
David...

DAVID
QUE ARA SÓC PACIFICISTA, HÒSTIA!!!!

L'agafa pels braços, sacsajant-la, cridant.

DAVID
SÓC PACIFISTA!!!!

Li fa un petó als llavis. Ella tremola. Silenci.

DAVID
Sóc pacifista...

El DAVID li ensenya el mocador palestí que porta al coll. Silenci.

DAVID
Lídia...

El DAVID intenta tocar-la, ella el rebutja.

DAVID
Lídia, No em creus, eh.

Silenci. La LÍDIA es dirigeix a la sortida.

DAVID
Ja em creuràs!!! Em creuràs...

38. INT. PIS DAVID I LÍDIA. MENJADOR

DÍA SPT

Plans detall del DAVID, més deteriorat físicament, posant-se l'uniforme d'antiavalots: es corda l'armilla antibales; es posa el cinturó amb la pistola; es posa el casc ... No veiem clarament on està, ja que l'envolta la foscor. Es baixa la visera del casc i

Tallem a-

Avancem pels túnels foscos a través de la via del metro (del punt de vista situat a la cabina del tren). Comencem a sentir en OFF les veus de-

IGNASI (OFF)

Ja veuràs... és una altra persona...

SANDRA (OFF)

¿Sí?

IGNASI (OFF)

No el reconeixeràs...

SANDRA (OFF)

Prò tant ha canviat?

Continua a-

L'IGNASI i la SANDRA continuen la conversa dins el vagó.

IGNASI

Creu que un altre món és possible,
Sandra!

SANDRA

Felicitats amor. N'has d'estar molt
orgullos, perquè has fet que un
home extremadament violent es
torn...

IGNASI

No, ho hem fet els dos, perquè tot
va ser a través del somni. Ja
veuràs... Parla diferent, vesteix
diferent... és tot amor.

S'obre la porta i apareix el DAVID, vestit encara amb l'uniforme d'antiavalots, sense el casc. Està molt suat i té una taca de sang a la cara.

DAVID

Companys! Què dieu, què dieu?

L'IGNASI el mira flipant. La SANDRA mira a l'IGNASI.

DAVID

Passeu.

El DAVID comença a caminar pel passadís davant d'ells. El seguim (Punt de vista de SANDRA i IGNASI). Arribem al menjador.

Davant d'ells, lligat a una cadira, hi ha el POLÍTIC, que té la camisa i la cara tacades de sang. En realitat no és exactament el POLÍTIC que sempre hem vist a la tele...però s'assembla molt a ell.

L'IGNASI i la SANDRA miren l'escena aterroritzats.

DAVID

Què? Esteu flipant, no? Molt bé.

IGNASI

Què és això??

DAVID

Un polític.

IGNASI

Un polític???

DAVID

L'he segrestat.

IGNASI

L'has segres...però perquè???

DAVID

Em pensava que t'agradaria...

IGNASI

No, no ens agrad...no agrada!

DAVID

Però que no veieu que és la nostre oportunitat?

IGNASI

Oportunitat de què??

DAVID

De fer un món millor!

IGNASI

Un món millor? Amb un segrest???

DAVID

Ignasi, Ignasi... Que aquest cabrón és Ministre d'Agricultura!

IGNASI

Collonut: conseller d'agricultura, de puta mare!

DAVID

Ja ho sé, volia agafar-ne un d'economia, però m'he *liat*. Com tots són iguals...Potser aquest no ens podrà ajudar tant en temes socials però en coses més de...no se...Segur que es fan coses injustes amb la verdura, que no sabem. No sabem com tracten el *bròcoli*, per exemple.

IGNASI

El *bròcoli*...?

DAVID

L'important és que aquest tio està al poder i pot canviar les coses.

IGNASI

(*Mirant el Polític*) Mare meva. Està viu?

DAVID

Jo diria que sí.

IGNASI

Doncs no es mou una merda.

DAVID

Com s'ha de moure amb la de *diazepans* que li he donat i les hòsties amb el *tazer*? És que tu també, estàs fet un crack, eh Ignasi?

IGNASI? (Pausa) Ignasi: mira'l bé. Mira quina cara de corrupte que

té. Ell és el culpable de tot i el
tens aquí davant teu!

IGNASI

I què vols que faci? Que el pegui?

DAVID

Si vols. Ara no s'hi tornarà.

IGNASI

No, David, no vull!

La Sandra li fot vàries bufetades al Polític.

IGNASI

Sandra!!

SANDRA

Ho sento. És que el tinc tant a
prop i a més Ignasi... sempre ho
havia somniat

DAVID

Els poden fer canvis, Ignasi!
Poden fer-los!! El que passa és que
els hi falten collons. I si no els
tenen ells, els hem de tenir
nosaltres!

IGNASI

Les coses no es fan així.

DAVID

Però si és el que m'has ensenyat
tu!!

IGNASI

No, jo això no t'ho he ensenyat, jo
no t'he ensenyat a rebentar-li la
cara a hòsties a un polític!! mJo
no t'he...

DAVID

Blau! Blau! És molt fàcil: li diem
els canvis que volem i ell els
anirà ordenant per telèfon,
entens? Que tornin a pujar les
pensions i... el pressupost de
Sanitat i...

SANDRA

I d'Educació. (*Mirant a l'Ignasi*)

No...?

IGNASI

Però us heu tornat bojos?! Ni tan sols el puto president pot ordenar fer canvis sense que passin per una sèrie de filtres, de votacions, de...

DAVID

Blau! Blau! Està tot pensat!

IGNASI

Tot pensat?

DAVID

Els hi direm que si no fan el que volem, li tallarem els ous al Ministre d'Agricultura.

IGNASI

Però és que jo no vull tallar-li els ous a ningú, David

SANDRA

I un dit? Li tallem un dit?? És menys desagradable. Qué?! No és tan desagradable com això dels ous, no?

IGNASI

Fotem el camp, Sandra.

DAVID

No siguis *maricón*, collons. Tant parlar d'injustícia, de que s'ha de fer alguna cosa i quan se't presenta l'oportunitat, què?? Et cagues a sobre??

IGNASI

No és que em cagui, David, però...!

SANDRA

Una mica sí que et cagues, Ignasi

IGNASI

Sandra!

DAVID

Ja està bé de sortir amb les
pancartetes i fer quatre crits. De
què serveix?

IGNASI

Doncs...

DAVID

De què t'ha servit a tu?

IGNASI

Els canvis es fan poc a poc...

DAVID

I una merda, poc a poc!! És que van
poc a poc ells?? Canvien les lleis
quan els hi dona la puta gana, i
nosaltres hem d'anar a poc a poc?

IGNASI

Només dic que...

DAVID

*(Imitant a l'Ignasi) Hola sóc
l'Ignasi i vaig a poc a poc, amb la
meva bicicleta, recollint floretes...*

La Sandra riu.

IGNASI

Sandra...

SANDRA

A veure, *carinyo*, ja sé que sembla
una bogeria però al final, potser
és l'única manera.

IGNASI

No, no és l'única manera!

DAVID

Doncs va. Què fem?

IGNASI

Doncs...Es poden...*Bueno*, crear
manifestos i...No sé, recollir
signatures, per pàgines web...

DAVID

Recollir signatures??

IGNASI

Sí, és lent. Però...

DAVID

Va, deixa't d'hòsties, collons. Jo estava al bàndol equivocacat. Ara se qui són els dolents, i m'ho has fet veure tu!

IGNASI

David...

DAVID

Tu saps la il·lusió que li farà a la Lídia veure que estic canviant el món? Fliparà!!

SANDRA

Sí que fliparà una mica.

IGNASI

Però no de la manera que et penses.

DAVID

Això, ara ho veurem.

IGNASI

Ara ho veurem?

DAVID

Sí, clar, ara, quan vingui la Lídia.

IGNASI

Li has dit que vingués?

DAVID

Clar. Així guanyo punts!

IGNASI

Que guanyes punts? Amb aquest tio aquí, inflat a diazepam i "sacherts"?

DAVID

(Rient) ¡Tazer!

DAVID

Creus que no li molarà?

IGNASI

No, David, no li molarà!!

Silenci. El David mira a la Sandra.

SANDRA

Jo tampoc crec que es posi molt contenta, no.

DAVID

Aleshores?

IGNASI

Aleshores què?

DAVID

Què fem?

IGNASI

Què fem no, què fas tu. Nosaltres
pirem.

DAVID

I una merda! Tu m'has ficat en tot
això i ara et quedes!

IGNASI

Jo no t'he...

DAVID

Et quedes i m'ajudes, hòstia!!!

IGNASI

Però com vols que t'ajudi??

DAVID

No ho sé, ajudeu-me a dissimular-lo,
abans que arribi la Lídia!

Se sent la porta del pis obrint-se.

DAVID

La Lídia ja és aquí...

Agafa la jaqueta que té a la mà l'IGNASI i la hi passa a SANDRA.

DAVID

(Senyalant el Polític) Tapa'l,
tapa'l, va nena, corre, tapa'l!!!

La SANDRA posa la jaqueta sobre de la cara del Polític just abans que
entri la LÍDIA.

DAVID

Hola, Lídia, què tal?

La LÍDIA mira a l'IGNASI.

IGNASI

Què dius, què dius...

SANDRA

Ei...

LÍDIA

Ei.

DAVID

No t'esperavem per aquí.

LÍDIA

M'has trucat tu...

DAVID

Vull dir que no t'esperava tant aviat.

LÍDIA

(Al David, mirant l'Inasi) Com és que ells...?

DAVID

Ah, sí, ells...

LÍDIA

No volies quedar per parlar?

DAVID

Sí, sí, parlem, va. Del que tu vulguis. Parlem. De què vols parlar?

LÍDIA

Ets tu que volies parlar...

DAVID

Ah, sí. Però si tu vols treure algun tema, ja em va bé, també. Treu.

LÍDIA

Jo no vull treure cap tema.

DAVID

Ah, doncs potser l'Inasi. Inasi: treu.

IGNASI

Doncs... no sé...

DAVID

Sandra, tu mateixa, treu.

SANDRA
Últimamente, las temperaturas...

DAVID
(A la Lúdia) Sí, últimament les temperatures, si o no??

LÚDIA
(*Acostant-se al Polític, que té la cara tapada amb la jaqueta*) Qui és?

DAVID
IGNASI, LES TEMPERATURES, LES TEMPERATUTES!!

IGNASI
(*Florós*) VAYA PUTA MERDA DE TEMPERATURES!!

Silenci.

LÚDIA
(*Acostant-se al polític*) Per què plora? Qui és?

DAVID
Ah... Un colega.

LÚDIA
Un colega? Quin colega?

DAVID
És el...Gorka.

LÚDIA
El Gorka? I què hi fa aquí el Gorka, amb una jaqueta al cap?

DAVID
Està de ressaca. És que ahir vam anar al Trauma i...la vam *liar parda*. (A la Sandra) Sí o no?

SANDRA
Molt *parda*, molt.

LÚDIA
(*S'acosta al David, en un apart*)
David, *carinyo*, jo entenc que no estem passant per un bon moment, però em preocupes, de veritat. Vull

dir, fas coses molt rares, em fas
patir David i...

El POLÍTIC es mou lleugerament sota la jaqueta i gemega.

POLÍTIC
Aorrghh... Ggghhh...

LÍDIA
Per què no li treus la jaqueta del
cap, David?

DAVID
No, perquè li molesta la llum.

LÍDIA
Treu-li la jaqueta, David.

DAVID
No fa falta, Lídia.

LÍDIA
David.

DAVID
No...

LÍDIA
¡DAVID!

DAVID
Molt bé.

El DAVID li treu la jaqueta i descobreix al POLÍTIC, amb la cara plena
de sang.

LÍDIA
Què és això??

DAVID
Un polític.

LÍDIA
Un polític?? (A l'Ignasi) Un
polític??

IGNASI
(*Mig plorós*) Ministre d'agricultura,
es veu...

DAVID
Entenc que pot semblar una mica
xocant...

LÍDIA

Una mica xocant?? Què fa el
Ministre d'Agricultura a casa, ple
de sang??

DAVID

L'he segrestat una mica.

LÍDIA

L'has segrestat una mica???

DAVID

És per una bona causa!

LÍDIA

Quina causa??

DAVID

A veure com t'ho explico perquè ho
entenguis...El tema del deute, per
exemple. L'estat deu diners a uns
països que deuen diners a uns
altres països que deuen diners a
uns inversors que tampoc tenen
aquests diners però en deixen més
als països que ens els deixen a
nosaltres, ho entens?

LÍDIA

No.

DAVID

Ni jo! És que no s'entén! I no
s'entén perquè és impossible,
entendre-ho! I aquí està l'estafa,
ho veus??

LÍDIA

No!

DAVID

Explica-li Ignasi.

IGNASI

Doncs l'estafa...bàsicament...El
deute....Podem marxar, nosaltres?

DAVID

I una merda!! Tu et quedes i
parlem!!

IGNASI

Parlem, parlem.

Silenci.

LÍDIA

(Al David, en un apart) David, jo no sé de quina estafa parles, però està clar que tens un problema greu, *carinyo*. Mira, ara he començat un curs de reflexologia podal i crec que t'aniria molt bé, perquè...

DAVID

Però quina mania amb els putos cursets, què collons et passa amb els cursets??

LÍDIA

Home, doncs, a mi, el cursets...

DAVID

Que no veus que això és la guerra???

LÍDIA

Però quina guerra, David?! Te la fas tu sol, la guerra! Veus enemics a tot arreu! Abans eren els anti sistema i ara son els polítics i la papereria del meu pare. Però el problema no està fora, David, el problema el tens tu.

Silenci.

LÍDIA

Abans almenys podies treure la ràbia amb la feina, d'una manera legal, però és que ara...Això que has fet...

DAVID

Lídia, que estic obrint, obrint, obrint!!!

Silenci.

LÍDIA

(A la Sandra) Aquesta és la vostra venjança? Menjar-li el cap al meu marit perquè es torni boig?

SANDRA

No, Lídia, nosaltres, no...Jo, no...L'Ignasi.

IGNASI

«Hostia puta, Sandra!!

El POLÍTIC torna a gemegar, encara inconscient.

POLÍTIC

Aaarehge...

LÍDIA

Perquè no el deixes anar? Total, encara està inconscient. El podries deixar en un carreró i amb sort no recordarà ben bé què ha passat...

DAVID

Però tu no t'adones que amb aquest *cabrón* podem canviar les coses, hòstia? No veus que ell és l'origen del mal??

LÍDIA

Però quin mal?? *Carinyo*, no hi ha bons i dolents, com a les pelis del *calvo*. Senzillament som persones i... fem el que podem... I sí, el món funciona fatal, però potser perquè les persones tampoc acabem de funcionar bé. Vull dir que si funciona així, és perquè som així.

DAVID

Com, som?

LÍDIA

Pensem en nosaltres, David. Tu, jo i els polítics i les empreses i tothom. Som egoistes.

DAVID

No, Lídia, t'equivoques, això m'ho ha explicat l'Ignasi: som egoistes, sí, però també podem ser turistes!!

IGNASI

Altruistes...

DAVID

Això, i som capaços de fer el mal, però també el bé, està a les nostres mans!! I aquest fill de puta que teniu aquí, aquest porc corrupte, és...

LÍDIA

Una persona, David. Com nosaltres. Que potser s'ha embutxacat diners alguna vegada, sí però...no ho fariem nosaltres al seu lloc? Un sobret...

DAVID

Home, doncs...

LÍDIA

Aquesta és la veritat. Tots volem millorar, volem créixer... i la resta ens és igual. Això m'ho va ensenyar la Sandra, fa molts anys, quan va desaparèixer.

SANDRA

No vaig desaparèixer, però *bueno* ...

LÍDIA

Sí, potser ens sentim una mica culpables al principi però amb el temps ho oblidem i seguim amb la nostre vida... Haurà valgut la pena.

DAVID

De què estem parlant ara?

LÍDIA

De que...

DAVID

És això el que et passa amb mi?

LÍDIA

L'únic que podem fer és intentar ser feliços. Almenys jo vull ser feliç.

DAVID

I no ho eres, amb mi?

Silenci.

LÍDIA

David...

Silenci.

IGNASI

Nosaltres ara sí que potser podríem anar tirant, no?

Silenci.

IGNASI

Ho dic perquè com que esteu parlant així, d'intimitats...

Silenci. De sobte el POLÍTIC es torna a moure.

POLÍTIC

Aaaaaae...

LÍDIA

Deixa'l anar, David, abans que es desperti i es compliquin les coses...

IGNASI

Sí, David, fes-li cas...

POLÍTIC

Aeahghereeeeearaaa...

DAVID

Si el deixo anar, et quedaràs amb mi?

LÍDIA

David...

DAVID

SI EL DEIXO ANAR ET QUEDARÀS AMB MI??

LÍDIA

¡David...!

DAVID
SÍ O NO??!!

Silenci.

LÍDIA
Sí.

Silenci.

LÍDIA
Em quedaré.

Silenci.

DAVID
Molt bé. Emporta-te'l, Ignasi.

IGNASI
Que me'l emporti??

DAVID
Sí, collons. Deixa'l tirat a algun carreró, com diu la Lídia.

IGNASI
Ja, David, però és que...

DAVID
NO VOLIES MARXAR?? SI VOLS MARXAR
TE L'EMPORTES!!

L'IGNASI s'acosta al POLÍTIC.

IGNASI
Anem Sr. Ministre...

Intenta fer-lo moure sense èxit.

IGNASI
Ajuda'm, Sandra.

SANDRA
Què?

IGNASI
Que m'ajudis!

La SANDRA l'ajuda. Entre els dos l'aixequen i arrosseguen el cos cap a la porta. La SANDRA, abans de sortir, mira a la LÍDIA.

SANDRA
Lídia...

La LÍDIA no la mira. Silenci. Surten arrossegant al POLÍTIC.

El DAVID i la LÍDIA es queden sols, en silenci.

LÍDIA
(Freda, resignada) Què vols per sopar?

DAVID
No ho sé. El que vulguis.....

Silenci.

LÍDIA
Vols que et faci unes lleties amb xoriç com les de la teva mare.

El DAVID la mira.

DAVID
També em pots fer alguna cosa creativa, si vols.

LÍDIA
No tinc ganes de crear, ara.

DAVID
Ho entenc.

LÍDIA
Et faré les lleties, si no t'importa.

DAVID
Em sembla molt bé, amor.

La LÍDIA es dirigeix a la cuina.

DAVID
Lídia...

La LÍDIA s'atura i el mira.

DAVID
Estàs bé?

LÍDIA
Ssss.

La LÍDIA es disposa a sortir.

DAVID
Lídia...

La LÍDIA el mira.

DAVID

Per què?

LÍDIA

Per què?

DAVID

Sí, tot això, per què? Tu i jo estàvem bé. I ve el puto borni i ho engega tot la merda... I no només la nostre relació. Quan dic tot, és tot... tot! Jo tenia les coses molt clares, hòstia. I ve ell i m'omple el cap d'idees i preguntes i jo no tinc respostes, no tinc cap resposta! Ja no se ni qui son els bons i qui els dolents, *joder...(Posant-se les mans al cap)* Aaaaah...

LÍDIA

Què passa?

DAVID

Les punxades... Li vaig rebentar un ull, hòstia...*(Comença a emocionar-se)* I ningú em va dir que estigués malament ...

Flora. Silenci.

DAVID

(Recomposant-se, poc a poc) Em pensava que hi havia una veritat, però és que ara em sembla que no n'hi hagi cap i no pot ser, no pot ser que no hi hagi cap veritat! Hi ha d'haver una puta veritat!!

Silenci.

LÍDIA

Potser és que se'ns han esgotat les receptes... i no som capaços de crear res nou.

El DAVID la mira.

DAVID

(Amb un fil de veu) Per què em tornes a parlar de cuina?

LÍDIA
Vaig a fer el sopar.

Es dirigeix a la cuina.

DAVID
Lídia.

S'atura.

LÍDIA
Què?

El DAVID la mira en silenci.

DAVID
Marxa.

La LÍDIA el mira.

LÍDIA
Com?

DAVID
Ves-te'n.

LÍDIA
Que me'n vagi?

DAVID
Sí! Marxa!

Silenci.

LÍDIA
Per què?

Silenci.

DAVID
Perquè és el que vols.

Silenci.

LÍDIA
David...

Silenci.

LÍDIA
Gràcies...

Silenci. La LÍDIA es disposa a sortir.

LÍDIA
David, jo...

DAVID
Sssssst...

LIDIA
Què...?

DAVID
No ho sents?

LIDIA
El què?

DAVID
La músicaeta...

LIDIA
Quina músicaeta?

DAVID
Un violí...

LIDIA
Un violí?

El David mira de reüll a càmera.

DAVID
(En veu més baixa, nerviós) Vale,
Lidia, ens estan observant...

LIDIA
Qui ens està observant?

DAVID
Allà...

LIDIA
A on?

El David somriu, molt desconcertat, mirant de reüll a un altre punt de vista (una altra càmera).

DAVID
I allà també... i allà... com s' ho
faran per veure'ns des de totes
bandes?

LIDIA
David...

DAVID

Sempre he notat que hi eren. No els veiem, però hi són, observant-nos des de la foscor...

LIDIA

David...

El David no l'escolta. S'acosta a nosaltres (a una de les càmeres) entre tímid i enlluernat per la visió.

DAVID

(Parla a càmera, tímid) Què dieu?
Què dieu?

La Lídia el mira, molt preocupada: està parlant amb la paret.

LIDIA

David, amor...

DAVID

(S'acosta a ella) Potser ells ténen les respostes. Si ho estan observant tot, han de tenir les respostes!

LIDIA

(Li segueix la corrent) Sí, pot ser, vida...

DAVID

Potser mouen els fils!

LIDIA

Segurament...David...

El David es dirigeix a un altre punt de vista de l'espectador (a una altra càmera).

DAVID

Han de tenir les respostes Lídia.

La Lídia l'observa parlant sol, amb llàgrimes als ulls.

DAVID

(A la Lídia) Perquè si no les tenen ells... Qui les té? Eh?

El David ens mira.

DAVID

(Rient, nerviós, a càmera) Qui les té?

La Lídia queda en segon terme i ens mira també, perplexa, sense veure res.

Tallem a-

CRÈDITS FINALS.